ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

Ἡ χθεσινὴ μεγαλειώδης ὑποδοχὴ τοῦ Στέλιου Κυριακίδη εἰς Ἀθήνας

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΠΕΘΕΩΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟΝ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΝ ΜΑΣ. - ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ. - ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Ο ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΕΤΟΝΙΣΕ ΟΤΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΝΑ ΜΕΤΑΔΩΣΗ ΤΟ ΕΞΗΣ ΜΗΝΥΜΑ: «ΝΑ ΟΜΟΝΟΗΣΟΥΜΕ, ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΜΕ, ΝΑ ΕΡΓΑΣΘΟΥΜΕ ΚΑΙ Ν' ΑΓΑΠΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΟΥΤΗ ΓΗ ΠΟΥ ΤΗΝ ΔΟΞΑΖΕΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ»

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

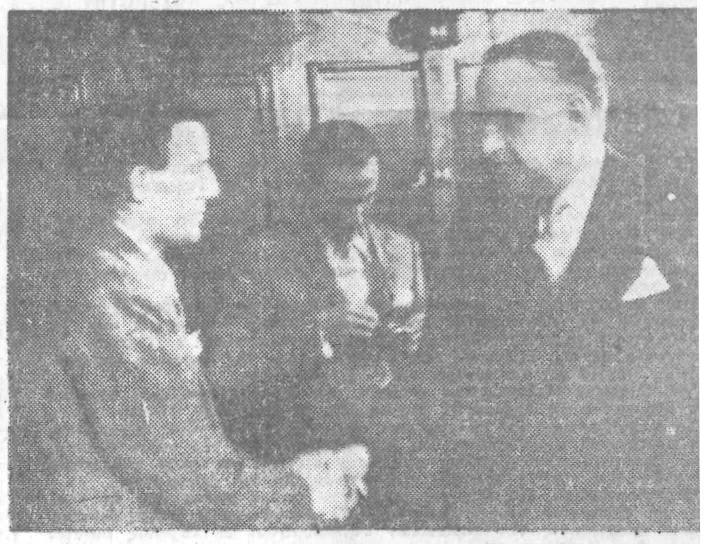

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσαλδάρης χαιρετ
τὸν θριαμβευτὴν τῆς Βοστώνης καὶ τὸν συγχαίρει.

Τί ἦταν αὐτὸ ποὺ ἔγινε χθὲς μὲ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ δοξασμένου μας μαραθωνοδρόμου Στέλιου Κυριακίδη; Τί παραλήρημα ενθουσιασμοῦ ἦταν αὐτὸ καὶ τί ἐθνικὴ ἀνάτασις τοῦ λαοῦ ποὺ χαιρετοῦσε ἔξαλλα τὸν ἐνσαρκωτὴ τῶν πόθων του — τὸν Νικητή;

Ἐδῶ πραγματικὰ ἡ πέννα ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὴν πραγματικότητα γιατὶ ὅ,τι καὶ νὰ γραφῇ θὰ εἶνε λίγο μπρὸς σ' αὐτὸ ποὺ ἔγινε.

Ἀπ' τὸ εἰδυλλιακὸ προάστειο τὸ Ἑλληνικὸ ὅπου ἔμεινε γιὰ δυὸ ὧρες ὁ Κυριακίδης ν' ἀναπαυθῇ μέχρι τὴν Ἀθήνα χιλιάδες λαοῦ εἶχαν ξεσηκωθῆ νὰ ἐπευφημήσουν καὶ νὰ δοξολογήσουν τὸν θρυλικὸ θριαμβευτὴ τῆς Βοστώνης. Κι' εἶνε γεγονὸς ὅτι ἡ ἀποθέωσις του δὲν γνώρισε προηγούμενο.

Τὸ δοξασμένο Ἑλληνόπουλο ποὺ ξαναζωντάνεψε τὸν θρῦλο τοῦ Φειδιπίδη μὲ τὸ ἄφθαστο ἐκεῖνο «Νενικήκαμεν» ἔγινε χθὲς θρῦλος ποὺ θὰ περάσῃ στὴν ἱστορία σὰν τὸν ἀρχαῖο συνάδελφό του.

Ἡ ἄφιξίς του

Λίγο μετὰ τὴν μία τὸ μεσημέρι τὸ γιγαντιαῖο χαλύβδινο πουλὶ τῆς Τρασκοντινένταλ «Ἀκρόπολις» προσγειώθηκε στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Χασανίου γιὰ νὰ πηδήσῃ σὲ λίγο φρέσκο-φρέσκος παρ' ὅλη τὴν κόπωσι τοῦ ταξιδιοῦ ὁ μαραθωνοδρόμος μας καὶ νὰ φιλήσῃ πρῶτα τὴ γυναῖκα του ποὺ τὸν περίμενε μαζὶ μὲ τὸν πρόεδρο κ. Νικολαΐδη καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκπροσώπους τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Γερακάρη, τὸν κ. Κὲμπ καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ συλλόγου τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἀπὸ τὴν πρώτη κι' ὅλας στιγμὴ σὰν νάξεψε ὁ Κυριακίδης τὴν δίψα μας γιὰ νέα του ἄρχισε νὰ μᾶς ἀφηγῆται μέσα στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς τοῦ ἀεροδρομίου τὸν ἀγῶνα του:

—Τί νὰ σᾶς πῶ μᾶς εἶπε, ὁ ἀγώνας αὐτὸς θὰ μείνῃ σὰν ὄνειρο γιὰ μένα. Ὅσο κι' ἂν πίστευα πὼς ἦταν φυσικὸ οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ μᾶς ἀγαποῦν καὶ νὰ μᾶς λατρεύουν ἀκόμη, αὐτὸ ποὺ ἔκαναν γιὰ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἐμένα, δὲν τὸ φανταζόμουν ποτέ.

Χόρευαν κυριολεκτικά, χόρευαν καὶ πηδοῦσαν τρελλοὶ ἀπὸ τὴ χαρά τους γιὰ τὴν νίκη μου — τὴν νίκη τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀγῶνος καὶ μέχρι τὸ 9ο μίλλι — ὁλόκληρος ὁ δρόμος ἦταν 26 μίλλια καὶ 365 γυάρδες, δηλαδὴ 42195 μέτρα — πήγαινα κοντὰ μὲ τὸν Κωτὲ τὸν Γαλλοκαναδὸ ποὺ εἶχε κερδίσει πρὶν τρία χρόνια τὴν διαδρομὴ αὐτή. Ἀπὸ τὸ 9ο μίλλι μᾶς ἔφθασε ὁ Κέλλη ποὺ εἶνε τρεῖς φορὲς συνέχεια νικητὴς τοῦ Μαραθωνίου τῆς Βοστώνης καὶ ἄρχισε ὁ σφοδρὸς συναγωνισμός. Καὶ οἱ τρεῖς εἴμαστε τῆς ἰδίας ἀξίας καὶ κανεὶς δὲν φαινόταν νὰ ὑποχωρήσῃ. Στὸ 17ο μίλλι — τὴν εἶχα μελετήσει ἀπὸ πρὶν καλὰ τὴν διαδρομὴ — σὲ μιὰ ἀπότομη στροφὴ κατώρθωσα νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὸν Κέλλυ λίγο κι' ἐπειδὴ ἄρχιζε ἡ ἀνηφοριὰ ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ποὺ εἶμαι συνηθισμένος, κατώρθωσα λίγο λίγο νὰ αὐξήσω τὴν ἀπόστασι. Στὸ 22ο μίλλι ὅμως ὁ Κέλλυ μὲ ἔφθασε καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ —τὴν μοναδικὴ— ποὺ θέλησα νὰ βρέξω τὰ χείλια μου ποὺ εἶχαν ξεραθῆ μὲ πέρασε κάπου 40 γυάρδες. Ἐκεῖ πιὰ ἔκανα τὸν λυσσωδέστερο καὶ πεισματωδέστερο ἀγῶνα στὴ ζωή μου. Ἄκουγα σὰν βουητὸ γύρω μου τὴν λέξι Ἑλλὰς —Ἑλλὰς πότε Ἑλληνικὰ καὶ πότε Ἀγγλικὰ καὶ δὲν πίστευα στ' αὐτιά μου πὼς ἦταν Ἀμερικανοὶ αὐτοὶ ποὺ μοῦδιναν κουράγιο νὰ περάσω τὸν συμπατριώτη τους!

Στὰ 23 ½ μίλλια ἀκριβῶς τῆς διαδρομῆς ἕνας Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, ποὺ εἶχε γίνει ὁ καλύτερός μου φίλος, μοῦ φώναξε μέσα ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο:

—Ἔχεις δυὸ μίλλια μόνο ἀκόμη, δόσε ὅ,τι σοῦ μένει γιὰ τὴν Ἑλλάδα!

Αὐτὸ ἦταν! Λὲς καὶ μοῦ ἔκανε ἔνεσι αὐτὴ ἡ λέξι. Ἄρχισα ἕνα δαιμονισμένο φίνις ἀπερίγραπτο σὲ ταχύτητα ποὺ δὲν τὸ πιστεύω ἀκόμα πὼς τὸ κατώρθωσα. Ἔτρεχα σὲ 5 λεπτὰ τὸ μίλλι ποὺ εἶνε καταπληκτικὸ γιὰ μαραθώνιο καὶ μάλιστα στὸ τέλος. Πέρασα ἀμέσως τὸν Κέλλυ καὶ τὸν ἄφησα στὰ δυὸ αὐτὰ μίλλια 600 μέτρα πίσω...

—Μὲ σκότωσες, μοῦ εἶπε ὅταν τὸν φίλησα μετὰ τὸν τερματισμό, ἀλλὰ εἶμαι ἐνθουσιασμένος κι' ὑπερήφανος γιατὶ ἡττήθηκα ἀπὸ ἕναν Ἕλληνα!

Ἐκεῖ ὁ κόσμος ἔχει πραγματικὴ Ἑλληνομανία καὶ ἀγαπάει τὴ χώρα μας ὅσο ἀκριβῶς δὲν τὴν ἀγαποῦμε ἐμεῖς. Χάλασε ὁ κόσμος ὅταν τερμάτισα. Ἡ λέξις Ἑλλὰς ἐβούιζε τὸν τόπο ὧρες ὁλόκληρες κι' ἔφθανε ἡ ὀχλοβοὴ μέχρι τὸν οὐρανό. Οἱ περισσότεροι — καὶ φυσικὰ πρῶτ' ἀπ' ὅλους οἱ Ἕλληνες τῆς Βοστώνης ποὺ εἶνε πάρα πολλοὶ — ἔκλαιγαν ἀπὸ τὴ χαρά τους. Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ὅμως δὲν πήγαιναν πίσω κι' αὐτὸ μοῦκανε μεγάλη ἐντύπωσι.

Τρώγοντας... ἀλλ' Ἀμερικαὶν

Ἦταν τόσο συναρπαστικὴ ἡ ἀφήγησις τοῦ Κυριακίδη ὥστε δὲν θὰ τελειώναμε ποτὲ μὲ τὴν ὄρεξι καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ εἶχε νὰ μᾶς τὰ εἰπῇ ὅλα. Ἐπενέβησαν λοιπὸν οἱ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς ἁρμόδιοι καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ...συναχίσουμε καὶ στὸ σπίτι τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Ἑλληνικοῦ κ. Σιγανοῦ ὅπου θὰ μέναμε μέχρι τὴν ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ἔτσι κι' ἔγινε. Ἀλλὰ ὁ Στέλιος δὲν...ξέφυγε λεπτὸ ἀπὸ κοντά μας. Μ' ὅλη τὴν κούρασί του — ἀναπαύθηκε μόλις μισὴ ὥρα — εἶχε τὸ κουράγιο νὰ συνεχίσῃ ἀπαντώντας τώρα στὶς διάφορες ἐρωτήσεις μας.

Ἐπρόκειτο νὰ φάῃ ὁ ἄνθρωπος — ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ εἶχε ἑτοιμάσει γεῦμα — ἀλλὰ μόλις κατώρθωσε νὰ «τσιμπήσῃ» κάτι γιατί συνεχῶς μιλοῦσε ἐνῷ οἱ...ἄλλοι ἔτρωγαν.

—Δὲν μὲ πειράζει, ἔλεγε στὰ σχετικὰ πειράγματα, γιατὶ οὔτε πολὺ τρώω καὶ στὴν Ἀμερικὴ συνήθισα νὰ τρώω ὄρθιος ὅπως ὅλοι τους. Οἱ δήμαρχοι μάλιστα τῶν διαφόρων πόλεων μοῦ εἶχαν πάντοτε εἰδικὰ μπιφτέκια τεράστια στὶς δεξιώσεις τους ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὰ φάω... Ὅ,τι καὶ νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὶς περιποιήσεις τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἰδίως τῶν ἐκεῖ συμπατριωτῶν μας, θὰ εἶνε λίγο. Στοὺς περισσότερους δήμους μὲ ἀνεκήρυξαν ἐπίτιμο δημότη τους. Ἔγινα ἐπίσης ΑΧΕΠΑ. Ἕνας Ἀμερικανὸς ἐντελῶς αὐθόρμητα μοῦ χάρισε ἕνα ἀρσενικὸ βόδι ποὺ θὰ κάνῃ τοὐλάχιστον 500 δολλάρια καὶ δυὸ ἀγελάδες γιὰ νὰ τὶς δώσω σ' ἕναν φτωχὸ ἀγρότη.

«Ν' ἀγαπήσουμε τὴν Ἑλλάδα»

Ἂν μοῦ ἐπιτρεπόταν καὶ μποροῦσα νὰ συγκεντρώσω ὅ,τι ἤθελαν νὰ μοῦ δώσουν θἄπρεπε νὰ φορτώσω ὁλόκληρο καράβι γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Πάντως μοῦ ἔδωσαν 2500 δολλάρια γιὰ τὸν ΣΕΓΑΣ καὶ ἀπὸ ἔρανο ἑνὸς μόνον γυμνασίου συνεκέντρωσαν 32 κιβώτια τροφίμων γιὰ τὰ φτωχὰ παιδιὰ τῶν Ἀθηνῶν. Πολλὰ ἄλλα ἐπίσης πρόκειται νὰ μᾶς στείλουν κατόπιν. Ἕνα πρᾶγμα ὅμως μοῦ ἐτόνισαν χιλιάδες φορὲς παντοῦ κι' αὐτὸ εἶνε τὸ μήνυμα ποὺ μοῦδωσαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα Ἀμερικανοὶ κι' ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς: Νὰ μονοιάσωμε νὰ ἑνωθοῦμε νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι μας καὶ ν' ἀγαπήσουμε τὴν Ἑλλάδα ὅπως τὴν ἀγαποῦν κι' αὐτοὶ γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν μὲ ὅλη τὴν ψυχή τους.

Τὴν ὥρα ποὺ μᾶς ἔλεγε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἁγνὸς Κύπριος πατριώτης, βούρκωσαν τὰ μάτια του ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ ἡ συγκίνησίς του ἦταν ἀφάνταστη. Θἄπρεπε νὰ ὑπῆρχε ἕνα μικρόφωνο τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ ἐκεῖ γιὰ ν' ἀκούσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ μᾶς ἔκαναν ὅλους νὰ μὴ μποροῦμε νὰ κρατηθοῦμε ἀπὸ τὰ κλάματα. Ἦταν ἕνα ἐθνικὸ κήρυγμα αὐτό. Ἕνα θεῖο κήρυγμα ἀγάπης καὶ ὁμονοίας ποὺ τὸ ἐπανέλαβε δέκα φορὲς τοὐλάχιστον ὁ Κυριακίδης χθὲς σὲ ὅλες τὶς ἀπαντήσεις ποὺ ἔκανε σ' αὐτοὺς ποὺ τὸν προσφωνοῦσαν. Δυστυχῶς ἦταν τέτοιος ὁ θόρυβος κι' ἡ ὀχλοβοὴ καὶ τόσο λίγο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων ποὺ δὲν ἐφρόντισαν νὰ μεταδοθῇ ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ μυσταγωγία ἀπ' τὸ ραδιόφωνο, ὥστε πολὺ λίγοι κατώρθωσαν νὰ τ' ἀκούσουν.

Καὶ λίγο χιοῦμορ

Λίγο πρὶν ξεκινήσουμε γιὰ τὴν Ἀθήνα ἦλθε κι' ὁ Ραγάζος στὸ σπίτι τοῦ προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ κι' οἱ δυὸ καλοὶ φίλοι γιὰ ὥρα ἀγκαλιάστηκαν. Στὴν εὐκαιρία αὐτὴ ρωτήσαμε τὸ Στέλιο:

—Τί θὰ γινόταν ἂν εἶχες μαζί στὴ Βοστώνη καὶ τὸν Ραγάζο;

—Τί νὰ σᾶς πῶ ἀπάντησε καὶ γιὰ μένα θἆταν καλύτερα καὶ γι' αὐτὸν καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.... Καὶ προσέθεσε: Τοῦ χρόνου ὅμως θὰ εἶνε ὁπωσδήποτε μαζί μου ἐκεῖ γιὰ ἕναν διπλὸ θρίαμβο.

Στὶς ἀνθοδέσμες ποὺ τοῦδωσαν στὸ ἀεροδρόμιο ὁ ΣΕΓΑΣ κι' οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας προστέθηκε κατόπιν καὶ ἡ ἀνθοδέσμη τῶν ἀεροπόρων 1ας ποὺ ἦρθαν νὰ τὸν χαιρετίσουν. Ἀπ' ἐκεῖ κι' ἔπειτα πιὰ οἱ ἀνθοδέσμες γέμισαν ἕνα ὁλόκληρο αὐτοκίνητο... Ἔπειτα ἄρχισε τὸ μαρτύριο τῶν φωτογράφων: Χιλιάδες φωτογραφίες ἄρχισαν νὰ παίρνουν τὸν Κυριακίδη ἀπ' τὸ Ἑλληνικὸ καὶ τὸν παρακαλοῦσαν κατὰ τὸ συνήθειό τους οἱ φωτορεπόρτερς νὰ χαμογελάσῃ. Ὁ μαραθωνοδρόμος μας ὅμως, ποὺ ἀπέδειξε χθὲς ὅτι δὲν εἶνε μόνον ἕνας [illegible] σεμνὸς ἀθλητὴς κι ἕνας ὑπέροχος δρομεὺς ἀλλὰ κι' ἕνας μυαλωμένος ἄνθρωπος μὲ εἱρμὸ καὶ συνοχὴ στὰ λόγια του, εἶχε ἕτοιμη ἀμέσως μιὰ πνευματωδέστατη ἀπάντησι πρὸς τοὺς φωτογράφους:

—Βρὲ παιδιὰ κουράστηκα καὶ νὰ γελάω ἀκόμα στὴν Ἀμερική. Ὅλο τὸ γέλοιο μοῦ τὸ πῆραν οἱ Ἀμερικάνοι ποὺ δὲν μποροῦν νὰ δοῦν ἄνθρωπο χωρὶς νὰ χαμογελᾷ...

Ὅταν τὸν ρωτήσαμε γιατὶ γύρισε πάλι ἀδύνατος ἀφοῦ καλοπέρασε στὴν Ἀμερικὴ μᾶς ἀπήντησε:

—Μόλις πῆγα στὴ Βοστώνη τόρριξα στὸ φαΐ κι' ἔβαλα 5 πάουντς, δηλαδὴ σχεδὸν δυὸ ὀκάδες ἀλλὰ στὸν ἀγῶνα ἔχασα περισσότερο ἀπὸ μιὰ ὀκᾶ βάρος. Συγκεκριμένως ἔχασα 3 ½ λίμπρες. Ἔπειτα μετὰ τὸν φοβερὸ αὐτὸν ἀγῶνα ἔκανα ἄλλους δυὸ μαραθωνίους τοὐλάχιστον τρέχοντας ἀπὸ ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ γιὰ νὰ μιλήσω γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας. Ἔπρεπε ὅλος ὁ κόσμος νὰ μάθῃ γιὰ τὰ μπιζέλια ποὺ τρώγαμε στὴν κατοχὴ χωρὶς λάδι καὶ μίλησα ἰδιαίτερα γι' αὐτὸ κάνοντας καὶ εἰδικὴ ἔκθεσι στὴν εὐκαιρία ποὺ μοῦδωσαν.

Πρὸς τὴν Ἀθήνα

Τὸ ξεκίνημα γιὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς ἔγινε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία Ἁγία Τριάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ σὲ μιὰ συγκινητικὴ κι' ἀπέριττη τελετὴ ὅπου εἶχαν παραταχθῆ τὰ παιδάκια τοῦ σχολείου. Ἐκεῖ ἦλθε ἡ κ. Τσαλδάρη μὲ τὴν κ. Παπαδήμου, Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας γιὰ νὰ τὸν συγχαροῦν.

Ἡ κ. Τσαλδάρη ἦταν πολὺ συγκινημένη γιὰ τὴν νίκη του ὅπως εἶπε, καὶ γι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπῆγε εἰδικῶς στὸ Ἑλληνικὸ γιὰ νὰ τὸν ἰδῇ. Ὁ Κυριακίδης ἀπήντησεν εὐχαριστῶν θερμά. Τὸν προσεφώνησαν ἐπίσης ἐκεῖ ἐκ μέρους τῶν βομβοπλήκτων Ἑλληνικοῦ ὁ πρόεδρός της κ. Χατζηευαγγέλου, ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἀθηνῶν ὁ κ. Μπηκόπουλος, ἐκ μέρους τῆς Ρεφορμιστικῆς Ἐργατικῆς Ἑνώσεως ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν τη κ. Γονῆς καὶ ἄλλοι. Μέσα στὴν ἐκκλησία ἐψάλη δέησις εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι καὶ γενικὴ ἦταν ἡ συγκίνησις ὅταν μὲ σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια ὁ Κυριακίδης ἐφίλησε τὸν σταυρὸ ποὺ ἔφερε στὰ προπύλαια τῆς ἐκκλησίας ὁ ἐφημέριος. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἑλληνικοῦ κ. Σιγανὸς ἀμέσως μετὰ τὴν λειτουργία προσεφώνησε τὸν Κυριακίδη εἰπὼν ὅτι εἶνε εὐτυχισμένη ἡ γῆ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν ὁποίαν πατεῖ ἐπιστρέφων ὁ Κυριακίδης. «Μέσα ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ἄλλοτε ὡραίου προαστείου μας, κατέληξεν ὁ κ. Σιγανός, μαζέψαμε αὐτὰ τὰ λίγα φύλλα δάφνης νὰ σοῦ προσφέρουμε εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν μεγαλειώδη νίκη σου».

Μέσα σὲ μιὰ γενικὴ συγκίνησι ὁ Κυριακίδης ἀπαντῶν βρῆκε τὰ ὡραιότερα λόγια τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμονοίας νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς παρισταμένους ποὺ τὸν ἐπευφήμησαν δακρύζοντας:

«Ἔφερα εἶπε, ἕνα μήνυμα — μιὰ ἐντολὴ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, δικούς μας καὶ ξένους. Μοῦ τόδωσαν γιὰ φυλαχτὸ τ' ἀδέλφια μας ἐκεῖ καὶ θερμοπαρεκάλεσαν νὰ τὸ μεταδώσω στὴν ψυχὴ κάθε Ἕλληνος: Νὰ ὁμονοήσωμεν, νὰ ἑνωθοῦμε νὰ ἐργασθοῦμε καὶ ν' ἀγαπήσουμε τὴν ἅγια τούτη γῆ ποὺ τὴν δοξάζει ἡ Οἰκουμένη καὶ δὲν τὴν ἀγαποῦμε ἐμεῖς. Ἕνα παιδάκι τοῦ σχολείου, ποὺ τὸν προσεφώνησε καὶ τοῦδωσε λίγα λουλούδια ἔκανε τὸν Κυριακίδη νὰ κλάψῃ καὶ μέσα σὲ λυγμοὺς νὰ εἰπῇ πόσο σκέπτονται καὶ πόσο ἀγαποῦν στὴν Ἀμερικὴ τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ πόσο μεγάλη θὰ ἦταν ἡ ἐνίσχυσίς τους ἂν εἴχαμε μονοιάσει κι' ἐργαζόμαστε ὅλοι γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας μας.

Στὶς 4 ἀκριβῶς ὁ Κυριακίδης ἀνέβηκε σ' ἕνα ἀνοιχτὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸν πρόεδρο τοῦ ΣΕΓΑΣ καὶ ἡ πομπὴ ἀπὸ μιὰ σειρὰ πολλῶν αὐτοκινήτων πλαισιουμένων ἀπὸ μοτοσυκλέττες τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Εἶνε ἀφάνταστος ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κόσμου σ' ὅλο τὸ μῆκος τοῦ δρόμου ποὺ πέρασε ὁ Κυριακίδης. Στὸ Καλαμάκι τὰ παιδιὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἶχαν συγκεντρωθῆ μὲ τὴν σημαία τους κι' ἔρραιναν μὲ ροδοπέταλα τὸ πέρασμα τοῦ νικητοῦ. Στὸ Παλαιὸ Φάληρο ἄλλη συγκέντρωσις ἐπιβλητικὴ στὴν κεντρικὴ πλατεία ὅπου οἱ Φαληριῶτες γνωστοὶ γιὰ τὰ φίλαθλά τους αἰσθήματα, περίμεναν τὸν θριαμβευτή. Μέσα σὲ πανδαιμόνιο ἀπὸ τὸν θόρυβο τῶν μηχανῶν καὶ τὶς ζητωκραυγὲς ὁ δήμαρχος τοῦ Π. Φαλήρου κ. Νταῆς προσεφώνησε τὸν Κυριακίδην κι' ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Π. Φαλήρου κ. Καββαδίας τοῦ πρώτου ἀθλητικοῦ ὁμίλου ποὺ τὸν χαιρετοῦσε, τοῦ προσέφερε ἀναμνηστικὴν πλακέταν. Ὁ Κυριακίδης εὐχαρίστησε κι' ἐδῶ θερμὰ μὲ τὰ ἴδια λόγια τοῦ μηνύματος τῶν Ἀμερικανῶν γιὰ τὴν ἕνωσί μας. Μὲ ἀκρίβεια στὸ ὡρολόγιο πρόγραμμα ἡ πομπὴ βρισκόταν στὶς 4.30 μ.μ. στὴ Νέα Σμύρνη, ὅπου ἄλλη θερμοτάτη ὑποδοχὴ ἐπιφυλασσόταν ἀπὸ τοὺς Νεοσμυρνιῶτες ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὴν γύρω ἔκτασι. Ὁ δήμαρχος κ. Καρίλλος κι' ἕνα κοριτσάκι τοῦ σχολείου χαιρέτισαν τὸν Κυριακίδη μέσα σὲ ἀφάνταστο ἐνθουσιασμὸ τοῦ πλήθους. Παρακάτω στοῦ Χαροκόπου περίμενε ὁ δήμαρχος Καλλιθέας κ. Ζερβὸς μὲ ἄλλο πλῆθος κόσμου. Προσφωνήσεις κι' εὐχαριστίαι κι' ἐκεῖ καὶ ἔξαλλες λαϊκὲς ἐκδηλώσεις. Οἱ ἀνθοδέσμες πιὰ κι' οἱ δάφνες εἶχαν γίνει βουνὸ μέσ' τὸ αὐτοκίνητο..

Στὴν Ἀθήνα

Ἀλλὰ τὸ ἀποκορύφωμα τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ λαοῦ ἦταν στὴν Ἀθήνα ὅπου ὁ Κυριακίδης μὲ τὴν συνοδεία του ἔφθασε στὶς 5 ἀκριβῶς. Στὴν Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ τὸν ἀνέμεναν οἱ δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ.κ. Πιτσίκας καὶ Χαραλαμπόπουλος οἱ ὁποῖοι διαδοχικὰ τὸν προσεφώνησαν. Ἰδοὺ τί εἶπε ὁ κ. Πιτσίκας:

Ἐκλεκτό μας καὶ τιμημένο
Ἑλληνόπουλο

Ἡ Ἱστορικὴ Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἱερὰ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὑποδέχεται σὲ τὸν Μαραθωνοδρόμον, τὸν νικητὴν τῆς Βοστώνης, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἰδίας ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, μεθ' ἧς πρὸ 1500 περίπου ἐτῶν ὑπεδέχθη τὸν ἔνδοξον Μαραθωνοδρόμον Εὔκλην, τὸν ἀναγγείλαντα εἰς τὴν αἰωνίαν ταύτην πόλιν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς τὸν θρίαμβον τῆς Νίκης κατὰ τοῦ βαρβάρου Ἀσιάτου ἐπιδρομέως.

Ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης μνήμων τῆς θυσίας ἐκείνης ἀποτίουσα φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν Ἀθάνατον Μαραθῶνα, γεραίρει καὶ τιμᾷ τοὺς προμάχους τῆς ἐλευθερίας, διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ Μαραθωνίου.

Ἐπέπρωτο καὶ πάλιν μετὰ τὰς νίκας τῆς Ἀλβανίας καὶ τῶν ὀχυρῶν τῆς Μακεδονίας τοῦ Ἔλ Ἀλαμέϊν καὶ τοῦ Ρίμινι, τὴν ἱστορικὴν ταύτην τὴν στιγμὴν τοῦ Ἔθνους, καθ' ἣν ἐπὶ τάπητος εὑρίσκοντο τὰ ἀπαράγραπτα ἐθνικά μας δίκαια, ἡ ἡρωϊκὴ φυλή μας διαγωνιζομένη ἐν τῷ διεθνεῖ ἀθλητικῷ στίβῳ τὸν καλλιστέφανον ἆθλον τῆς ἀμαράντου δόξης, εἰς τὴν φιλόξενον γῆν τῆς μεγάλης μας συμμάχου Ἀμερικῆς, νὰ εὕρῃ καὶ πάλιν ἐν τῷ προσώπῳ σου τὸν νεώτερον τῆς Ἑλλάδος Θέρσιππον.

Καὶ ἤδη ἐνῷ προβαίνεις ὑπερήφανος νικητὴς καὶ ἐνῷ σὲ στεφανώνει ὁ δροσοβόλος δάφνη τῆς Ἀττικῆς, ἡ πατρῴα γῆ εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης σᾶς ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ τὸ «καλῶς ἦλθες καὶ τὴν διάπυρον εὐχὴν «αἰὲν ἀριστεύειν».

Μετὰ τὰς προσφωνήσεις καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κυριακίδη διὰ τοῦ ἐθνικοῦ του κηρύγματος ἡ τάξις ἦτο τὸ ἀδύνατον πιὰ νὰ κρατηθῇ. Ἀληθινὴ ἀνθρωποθάλασσα κατέκλυσε τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας. Πολλοὶ ἔπιασαν τὸν Κυριακίδη στὰ χέρια ἀλλὰ τελικὰ ἀφέθηκε στὸ ἀνοικτὸ αὐτοκίνητο ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὄρθιος, στεφανωμένος καὶ χαιρετῶν τὰ πλήθη ἔφθασε εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου. Ἐκεῖ τὸν ὑπεδέχθη ὁ ὑπουργὸς τοῦ Τύπου κ. Μπαλτατζῆς καὶ ὁ κ. Κετσέας γεν. γραμματεὺς τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Λανίτης, πολλοὶ ἀθληταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ παλαίμαχος Ἀλέξης Κράνης, ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ ΣΕΓΑΣ κ. Ρινόπουλος ὁ κ. Πετρίτης ἐκ μέρους τῶν Μακεδονικῶν σωματείων καὶ ἄλλοι. Ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς σιγῆς καὶ ἐνῷ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου ἀνέκρουε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον ὁ Κυριακίδης προχώρησε εἰς τὸ Μνημεῖον καὶ κατέθεσε τὸ στεφάνι, μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐστεφάνωσεν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν γονατίζοντας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρωταθλητής μας ἀνῆλθεν εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῶν ὁποίων τὸν ἐχαιρέτησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὐχόμενος εἰς αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὰς νίκας του, αἱ ὁποῖαι δοξάζουν τὴν πατρίδα μας καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπαδῆμος τὸν προσεφώνησε διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἀγαπητὲ Κυριακίδη

Ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χαιρετίζω τὸν ἐκλεκτὸν Ἕλληνα νικητὴν τῶν ἀγώνων τῆς Βοστώνης τὸν τελευταῖον Μαραθωνοδρόμον. Ἡ μεγάλη νίκη σου, Κυριακίδη τιμᾷ τὸν Ἑλληνικὸν ἀθλητισμὸν καὶ δοξάζει μαζὶ τὴν γενέτειρά σου Κύπρο καὶ τὴν κοινὴν καὶ ἔνδοξον Πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα.

Εἶνε προνόμιον τῶν Ἑλλήνων ἡ νίκη. Νίκη καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ. Πρὸ 2436 ἐτῶν ἕνας ἄλλος Ἕλλην, ὁ πρῶτος Μαραθωνοδρόμος ἔφθασε μέχρι τῆς πόλεως αὐτῆς στρατιώτης πάνοπλος ἀπὸ τὸ πεδίον τῆς μάχης τοῦ Μαραθῶνος καὶ ἔπεσε νεκρὸς ἀφοῦ ἀπὸ τὰ χείλη του μόλις διέφυγεν ἡ κραυγὴ «Νενικήκαμεν».

Εἶχε καὶ τότε ἀπειληθῆ ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ἀπὸ τοὺς βαρβάρους τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Ξέρξης θὰ εἶχε μεταβάλει τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου, ἐὰν ἐνίκα.

Μετὰ δύο χιλιάδες πεντακόσια ἔτη ἕνας ἄλλος λαὸς ἀπὸ βορρᾶ ἠπείλησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ Ἕλληνες διέσωσαν τὸν πολιτισμὸν τοῦ κόσμου καὶ πάλιν.

Καὶ τώρα ἕνας ἄλλος Μαραθωνοδρόμος Σεῖς, μετέβητε εἰς τὴν πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ φίλην χώραν καὶ ὑπεμνήσατε εἰς τὸν κόσμον τὴν νίκην τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ σᾶς βλέπω ἐν ὁράματι νὰ εἰσέρχεσθε εἰς τὸ Στάδιον τῆς Βοστώνης ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν πορείαν σας διὰ νὰ ἀναγγείλητε τὸ αἰώνιον πιστεύω τοῦ Ἕλληνος: «Νενικήκαμεν».

Εἶνε ἡ μοῖρα τοῦ τόπου αὐτοῦ νὰ νικᾷ. Θὰ νικῶμεν πάντοτε οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ. Θὰ φωτίζωμεν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τοὺς ἀγῶνας της ἔστω καὶ ἂν ἡ φύσις τοῦ Ἔθνους μας καὶ ἡ μοῖρα τῆς φυλῆς μας βασκαίνουν κάποτε τὰ ἔργα μας».

Ὁ Κυριακίδης ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ βρῆκε πάλι τὴν εὐκαιρία νὰ εἰπῇ τὰ ἐθνικά του λόγια ποὺ συνεκίνησαν ὅλους: «Οἱ ἀφάνταστες τιμές, ἐτόνισε, ποὺ μοῦ ἔγιναν στὴν Ἀμερικὴ δὲν ἔγιναν γιὰ τὸν Κυριακίδη ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα».

Τὸ τέλος τῆς τελετῆς ἔγινε εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου ὁ Κυριακίδης ἔφθασε συνεχῶς ἐπευφημούμενος. Ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Νικητέας προσφωνῶν δι' ἐμπνευσμένων λόγων τὸν Κυριακίδην, τοῦ ἀπένειμε τὸ μετάλλιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀκολούθως δὲ ὁ κ. Λανίτης ἐκ μέρους τῆς παρισταμένης Κυπριακῆς ἀδελφότητος εἶπε τὰ ἀκόλουθα συγκινητικὰ λόγια ἐν μέσῳ θερμῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τῆς Κύπρου καὶ τῆς ἑνώσεώς της μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα:

Στέλιο Κυριακίδη: Ἄκουσε τώρα τὴ φωνὴ τῆς πατρίδος σου. Ὑπερήφανος συμπατριώτης σου προσέρχομαι νὰ χαιρετίσω ἕναν Ἕλληνα Κύπριον νικητὴν παγκοσμίων στίβων. Ἔρχομαι ὡς παιδὶ τῶν ἰδίων στίβων ποὺ ἐγέννησε καὶ ἐσένα ὡς ὁ πρῶτος ὀραματιστὴς τῶν ἀθλητικῶν σου θριάμβων. Ἡ Κύπρος τῶν Ἀκριτῶν, ἡ ἀθλογεννήτρα πατρίδα σου χαιρετᾷ τὸν Διγενῆ τῶν ἑλληνικῶν στίβων. Στέλιο παρουσίασες εἰς τὸν διεθνῆ στίβον τῆς Βοστώνης τὴν πατρίδα σου μὲ σημαίαν ἑλληνικήν. Αἱ κυπριακαὶ ὀργανώσεις τῶν Ἀθηνῶν συγκεκινημέναι σὲ χαιρετοῦν καὶ εὔχονται μαζὶ μὲ ὅλην τὴν Κύπρο — μαζὶ μὲ ὅλον τὸ Ἔθνος ὅπως ἡ σημαία αὐτή, ἱερὸν καὶ ἁγνὸν λάβαρον πανελληνίου ἑνότητος ὑπερήφανη ὑψωθῇ καὶ δοξασμένη κυματίσῃ ἐκεῖ ὅπου ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη, ἡ θέλησις τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἡ πολιτικὴ ἠθικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ τιμή. Ζήτω ἡ Ἕνωσις.

Ὁ Κυριακίδης ἀπήντησε πάλι κι'
εἶπε ὅτι σὰν στρατιώτης ἁπλὸς ἔ
νε τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν πατ
δα. «Οἱ εὐχὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ τ
Ἀμερικανῶν εἶπε μοῦδωσαν τὴν δύ
μι νὰ νικήσω. Συνέχισα τὴν παράδ
τοῦ Φειδιππίδη, τοῦ Λούη καὶ τόσ
ἄλλων κι' εἶμαι εὐτυχὴς γι' αὐ
Σ' ὅσους ἀγαποῦν τὴν Ἀμερικὴ
συμβουλὴ δίνω: Ἐργασθῆτε ὅλοι,
γασθῆτε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ μὲ
λο ὅπως ἐργάζονται οἱ Ἀμερικαν
πλούσιοι καὶ πτωχοί σὰν χαμάλη
γιὰ νὰ ἐπιτύχουν αὐτὰ ποὺ ἐπιτυ
χάνουν. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν διχόν
καὶ τὸ μῖσος. Μόνο μὲ ἀγάπη, ἕν
σι καὶ συνεργασία μπορεῖ νὰ σω
ἡ Ἑλλάς».

Τὸ βράδυ ὁ Κυριακίδης ἔφθα
στὴν Φιλοθέη κατάκοπος. Μετὰ
Μαραθώνιο τῆς Βοστώνης καὶ τ
ἄλλους μαραθωνίους γιὰ τὰ δίκα
τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἔκανε στὴν Ἀ
ρικὴ εἶχε χθὲς ἕναν ἄλλον Ἐθνι
Μαραθώνιον: τὸν Μαραθώνιο τῆς
γάπης καὶ τῆς ὁμονοίας ποὺ ἔκα
μὲ τὸ κήρυγμά του ἀπὸ τὸ Ἑλλην
μέχρι τῶν Ἀθηνῶν. Δὲν κουράσ
κε οὔτε στιγμὴ νὰ βροντοφωνῇ
μήνυμα ποὺ τοῦδωσαν ἀπὸ τὴν
λυχάστερο ὑπερατλαντικὴ Δημοκρ
τία τὸ μήνυμα τῆς ἑνώσεως ὅλ
τῶν Ἑλλήνων τῆς συναδελφώσε
καὶ τῆς ἐργασίας. Καὶ τὸ νέο αὐ
«Νενικήκαμεν» τοῦ συγχρόνου Φ
διππίδη δὲν πιστεύομε παρὰ νὰ
θουσιάσῃ ὅλους τοὺς Ἕλληνας
νὰ τοὺς εὕρῃ πιστοὺς ἐκτελεστὰς
ὑψηλῆς αὐτῆς εὐχῆς.

ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Κυριακίδης χαιρετῶν τὰ πλήθη ἀπὸ τοῦ αὐτοκινήτου του, ἐνῷ μεταβαίνει πρὸς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.